Quiſquis hec recogitauerit/alto et fideli
animo.nō poterit nō amare amorē ſuum
talez.qui pure grat⁹eſt ex amore.nō ex me
ritis vel vtilitate vel oblectatiōe.ſed ſolus
amor ꝑ amorē.put Salomon dictus eſt
amabilis dn̄o nō qꝛ mereref qui tāta de⸗
meruit.nec(vt dicif)ꝑ ſuis pulcris ocul'/
ſed gratuito prorſus amore ꝑueniēte.nec
aliud ꝑter amorē querēte ¶ Tu fac ꝛ red⸗
de ſil'r.ama amantē te/ꝛ ſi nō pari affectu
nec affatu.nec effectu Fac quod tuū eſt.de
ſidera/etſi deſiderare nō ſufficis/deſidera
deſiderare et cōcupiſcere.qm̄ deſiderium
pauperꝝ exaudiuit dn̄s. Fiet vt aliqn̄ cor
accēſum inflāmef amore.ꝛ ita lucebit ꝛ ra
diabit latiſſime amor tu⁹/ambiens totaz
ſperā actiuitatis tue.nedū vſqꝫ ad celū ſed
etiā ſupra celū celoꝝ. Dices ex ſentētia il⸗
lud amatricis inſane ſed cupiētis Jlle me
os primus q̄ me ſibi iunxit amores. Ab⸗
ſtulit.ille habeat ſecum ſeruetqꝫ ſepulcro.
Prim⁹ itaqꝫ qui ſibi te iunxit/q̄s ali⁹ fuit
niſi creator tuus? Quid eni prius merue
ras? Habeat ille amores tuos/prim⁹ ꝛ ſo⸗
lus ſecū.ꝛ tuo ſuoqꝫ ſeruet ſepulcro/exhi⸗
bitur⁹ eos vbi nō habebit finē amor Trāſ
fer ad teuulgare carmen illō nō petulāter
ſed vtil'r. Ames ꝑmiers amours ieme ten⸗
drai.hoc eſt. Ego me referā vel reducā ad
primos amores meos. Uide q̄ſo qui fue
rint ꝑmi amores tui ꝑterqꝫ illius/de quo
Apl's. Deus autē qui diues eſt in miſeri⸗
cordia/ꝓpter nimiā caritatē ſuaz q̄ dilexit
nos/cū eſſemus mortui peccatꝭ/cōuiuifi
z cauit nos xp̄o. ¶ Conſequēter adaptari
p̄nt conſideratōes varie/circa panē hunc
ſacramētalē ꝛ ſupſubſtātialē/ſub diuerſis
ſilitudinibꝫ ꝛ ſimbolis/ſub quadā incōne
xione ꝛ cōnexis.ſicut oīa q̄ fiūt in mūdo/re
ducunf ad monadē q̄ eſt vn⁹ deus. Noſtꝝ
hic ꝛ nūc eternitatis ꝛ tp̄is.centꝝ ſcꝫ eter⸗
nitatis qō vbiqꝫ eſt ꝛ circūferētia nuſqꝫ Et
poſtremo q̄ ꝑſeuerauerit pulſans/dabit
amic⁹ panes quotqt hꝫ neceſſarios.q̄ pro
fecto oēs quotqt ſunt/ſunt vnū neceſſari⸗
um.qō eſt res hui⁹ ſacramēti.vnitas vide
licet corꝑis myſtici.q̄ fit vt vnus panis et
vnū corpus m'lti ſum⁹ oēs qui de vno pa
ne ꝛ de vno calice ꝑticipam⁹ Unā hāc pe⸗
tebat Dauid a dn̄o qꝛ ꝑticeps eſſet oīm ti
mentiū ¶ Beat⁹ q̄ mādicat hūc panē in
regno celoꝝ qō eſt eccl'ia.q̄ panis eſt ange
loꝝ nō ſacramētal'r vt nobis ſed ſp̄ūaliter
ꝛ ꝯformitate etſi nō ſpecifica qm̄ anglos
xp̄s non apphendit.cōformitas tamē eſt
in genere intellectualis nature.quā in hu
manitate ſuſcepit xp̄s.hoc eſt.ad ſe cepit
in icarnatōe.ſed ꝛ quotidie ſuſcipit come
dentē ſe.nō tanqꝫ cibū carnis ſed ſp̄ūs.q̄
in deū ſuo modo ꝯuertif ꝛ fit vn⁹ cum deo
ſp̄ūs. Propterea voluit in ſcripturis bea⸗
titudinē xp̄s ſignificare ſub comeſtionis
nomine. Non eni eſt coniūctio primior
realior ꝛ intimior qꝫ cibi ad cibatū. Ueri⁹
ergo xp̄s comedit nos ſuſcipit nos ꝛ cōti⸗
net in hoc ſacramēto/qꝫ nos ip̄m.exēplo
forme atqꝫ materie.qꝫuis ibi ſit reciproca
tio mirabilis.qꝛ viciſſim vnū eſt in altero
qua verificaf illud xp̄i Qui manducat me
am carnē ꝛ bibit meū ſanguinē/in me ma
net:ꝛ ego in eo Hoc eſt exeniū ſingulare
quod ſacerdos celebrās dat eccleſie taz in
corꝑe qꝫ in mēbris Btūs igif qui celebrat
maxime ſi nō expertē ſe fecerit ꝑ indignita
tem tāti doni.quod amicus nō ſolū com
modat vt petebaf quaſi reddendū.ſed dat
poſſidendū.nec ad ternariū coartat.ſꝫ ad
oēm prorſus neceſſitatē dat ſufficiēter et
accumulat.qꝛ merita ſupplicātiū excedit
et vota ¶ Finaliter/ſi grām dicit ſapiens
vn⁹ eſſe ꝑadiſum in benedictōibꝫ/nūquid
nō eukariſtia q̄ per excellentiā dicif bona
grā/rite dicef ꝛ erit ꝑadiſus. Eſt igitur re⸗
cipiens euchariſtiā/ꝑticeps illius ſupad
mirande dignitatis.ꝓmiſſi ꝑticeps/qō
dn̄s peteti latroni dn̄e memēto mei dum
veneris in regnū tuum iureiurādo dixit.
Amē dico tibi/hodie mecū eris in ꝑadiſo
Ubi papa ibi Roma.vbi rex ibi regnum.
Gaudeat idcirco ſacerdos ꝛ tāte felicitati
nō ſit ingratus.nec abijciat grāz dei q̄ nu
trix eſt oīm vt dicit alter ſapiens.ꝛ de qua
Apl's. Gratia dei vita eterna. Sit illō ho
die hic ꝛ nūc tp̄is ꝑ ſpem ꝛ ſubarratiōem ꝛ
hic ꝛ nūc eternitatis ꝑ finalē anime perſe⸗
uerantis aſſecutionem. Finit

¶ Sequūtur epiſto ʒ
le quedā eiuſdem cancellarij.

Dum placuit humili caritati Re⸗
uerendiſſimi patris ac preceptó⸗
ris mei ꝑcipui quē circūſpectiōe ꝛ
diſcretōne fideliſſima preditū eſſe nullus
negat qui eū cognouerit Js eſt cameracē

ſis Chrs. du; inquã ſibi placuit dicere me
adviſitandũ te ꝛ domũ veſtrã. Tandẽ int
multa cõuenerã cum dño Priore veſtro ꝛ
tecum vt mutuo ſup ſtatu germani noſtri
nouicij ſcriberem⁹/ que inquirenda cogno/
ſcendaq; videtur. nã ea lex eſt vt vel ſermo
ne vel ſcripto/ libẽter ſe viſitent. ſe inſtru/
ant/ ſe ſolẽtur/ amici. Ego ꝑterea iure meo
mihi videbar rõnabiliter vſurpare magi/
ſteriũ aliqd iudicandi de ſtatu ſuo. tã ꝑ ex
perientias ꝓprias/ q̃ ꝑ inſtructiões adquiſi
tũ iam vſq; ad ꝓpinquã etatẽ ſenectutis. ſi
conditões eiuſdẽ fratris/ ſi tentatões inſu
ꝑ aut motiones circa ſuũ ꝓpoſitũ emergẽ/
tes/ eodẽ fraternalr̃ reuelãte/ cognoſcere;.
Ita eni compoſita eſt hoim natura ſicut
ponit̃ apud Terentiũ/ vt meli⁹ aliena q̃
noſtra videam⁹/ quod maxime locũ hab;
in adoleſcẽtibus inexꝑtis. qui de ſe ſibi ci
to mentiũtur neſciẽtes. q̃ preterea ſuã egri
tudinẽ animoꝝ/ credũt frequẽter ſanitatẽ
magnã eſſe. vſque adeo vt iraſcãtur volẽti
bus eoꝝ curam gerere ꝛ nõ adqͥeſcãt mo/
nitoribꝫ niſi oĩa dixerint q̃ in eoꝝ verſant̃
corde. Fit ampli⁹: vt ſepe docẽdi inſtruen
di ꝯſulendi ſentẽtias adaptandi magiſte
riũ ꝑſumant etiã apd incompabiliter ſeni
ores ꝛ expertos. non aliter q̃ ſi egrotus ali/
quis doceat medicu; quomõ curãdus ab
eo ſit. ꝛ qͥbus medicamentis. qͥbus ve mo
dis ꝛ regulis ac dietis ſubleuãdus. ¶ In/
tellige frater q̃ dico. res talis apud me pri/
dẽ incepta cõtinuat̃. abijcior. doceor. no/
lo plura dicere. Nunc vero ſi ita eſt frat̃ vt
indign⁹ ſim. inſipiens ſim. reprob⁹ ſim ne
ſciẽs quippiã. iudicet me ſcd; iudiciũ di/
ligentiũ nomẽ ſuũ. Si autẽ tu alr̃ ſentis/
noli obſecro dare ſolicite caritati mee re/
pulſas ta; acerbas. noli tibi tueq; opinio
ni affecte ad religione; ꝓpriã ſic inniti/ vt
ledas ſpõte eum qui te diligit in veritate.
Sit pectus tuũ tam dilatũ vt duos frẽs
ſimul recipiat. alterũ ꝛ me. coangustatũ eẽ
nimis ſtratu; cordis tui ſi ab eodẽ cadere
me neceſſe eſt. S; nec neceſſe. nec oportu
nũ. nec etiã voluntariũ ſcio hoc. etſi ita lo/
quor. veruntñ vocẽ opis h⁹ voluntarie di
lectõis indicatricẽ exigo. Cõicem⁹ vt amã
tes ſi amantes. ¶ At vero forſitan obijci/
es imo obijcies certe. Turbãt he litere tue
fratrẽ noſtꝝ. inquietãt eũ. ſurripiũt ab eo
ſomnũ. phantaſias iportunas gignũt. q̃
obrem. dimittat̃ ſibi ipſi et deo. relinquat̃
conſcientie ſue. quid oportet eius ſecreta
rimari/ quid neceſſe eſt quieſcere volentẽ.
te ſcriptis alloqui: Videris frater qd iam
reſponderim. Volo ſicut amicus ꝛ frater
vel conſolari/ vel gaudere cũ gaudente/ et
flere cum flente. Aut deſidero velut magis
expertus ꝛ inſtructus/ viarum diuerticu/
la. et offendicula tentationũ diſcutiendo
docere. ꝛ docendo diſcutere. ꝑſertim dum
adhuc eſt in biuio/ quid expedit ſibi ꝛ ſa/
luti ſue. conſideratis circũſtantijs. quas
qui nõ attẽdit. facillime decipitur ſub ſpe
cie boni in genere. quod peſſimum reddi
poteſt. ¶ Ecce iam accipio ꝙ grauiſſimis
torquet̃ inſomnijs. Hanc vtiq; moleſtia;
Reuerendus pater. antedictus ꝛ ego. ſibi
maxime ꝑtimeſcimus. quam tamẽ in ſe/
culo ſibi contigiſſe nõ memini. Et o ſalu
tifer Chriſte/ quid ſibi futurum eſt egro/
tanti et ſeneſcenti/ ſi adhuc ſano iuueni et
vegeto/ talis cruciatus occurrit: Crucia/
tus quo nullus poteſt reddere ipſum ma
gis hebetem in ingenio/ fluidum in me/
moria. turbatum in ratõnis iudicio. et ge
neraliter ineptiſſimũ ad omnia. Nam pa
rum refert a mania vel furia talis turbatõ:
Ecce quid efficiet ſolicitudo tua ꝛ tuoru;
preces/ ſi de ſano ꝛ ingenioſo/ reddit ſtoli
dum et inſanum. ¶ Abſit inquies vt hoc
nos vnq̃ videre contingat. Et abſit obſe
cro. nihilominus nequeo ſuper hoc non
extimeſcere/ preſertim dum hoc ipſu; qd
formidabam in poſterum/ accidit tam ve
lociter. Non accidit inquies ex religionis
artitudine vel conditõne. ſed litterarum
pulueres/ hanc ſtimulatõem ſuis aculeis
attulerũt. has voluit et reuoluit inuitus:
nec a memorie domo poteſt eas vlla dili/
gentie manu ſecludere. Ingerũt ſe nolenti
ꝛ intellectui ſuo roſtra figunt. hinc illa ca
pitis turbatio. hinc ſomni carẽtia hinc ce
rebri vertiginoſa rotatio. ¶ Hec te dictu
rum fore nunq̃ eſtimaſſ; iudicium quod
de te deq; tua iam in religione experien/
tia teneo: ſi non ita per expreſſum ſcripta
notaſſet. Veruntamen attende frater/ ſi
ſole tales littere bine vel trine/ ſufficerent
verecundum iuuenẽ diſciplinatum/ ſoli
tum audire longe grauiora/ in talem defe
ctũ iducere niſi ieiuniũ artũ. vigilie ſupra
modũ. orõis vocalis exercitiũ ingẽs. atq;
lecti duricies ꝛ ſimilia ꝯcurrãt. ¶ Nec alle
gaueris alios q̃ ſimilia agentes nequaq̃

ſimilia patiuntur. Siquidē potes memi
niſſe q̄d reuerendꝰ pater p̄dictus ⁊ ego di-
ximꝰ tibi ſup hoc ⁊ ſibi p̄notabamꝰ. Sūt
enī complexiōes diuerſe hoīm ſunt voca-
tiōnes dei ſimilr̄ varie. ſunt ſicut in corpe
vero / ita ⁊ in myſtico / mēbra nō eundē ac-
tum hn̄tia. aliud oculꝰ. aliō manus aliud
nares. Sic alius ad intelligentiā ſcriptu-
rarū. alius ad vigilias orationū. aliꝰ ſic et
alius ſic vocatꝰ eſt. Scio de meipſo. qꝛ ſi
vigilare qualiter vigilāt multi cōpellerer.
parum vel nihil differrē ab inſano cū auē
tagio iā habito. ſicut vulgo dicit. ¶ Deni
qꝫ ſup hac ꝯſideratōis radice fundāt oēs
articli ⁊ ſimiles. q̄les vere ſcripſi ⁊ ſalubri-
ter venerint attēdendi in ꝓfeſſione religi-
onis cōſummāda. ¶ Hec interī frater dile
ctiſſime. malui tibi ſcribere q̄ꝫ alti germa-
no noſtro q̄tinus ſatiſfacerē ſicut pater et
frater indulgētiſſimꝰ delicato adhuc filio
⁊ fratri. Petijt itaqꝫ ne ſcriberē aliq̄d vlte
rius. imo obteſtatꝰ eſt. q̄ꝫ iuſte videris oēs
voſ ⁊ q̄ꝫ diſcrete. Nolo tamē cōtriſtare euꝫ
nolo aliq̄d diutius etſi iure meo id poſſe
viderer req̄rere. Si nihil impedit q̄etem
ſuā neqꝫ turbaturū eſt / p̄ter litteras meas
ego ſponte / imo cupide derelinquā illas.
Sed apō me ꝑfecto caret hoc ꝓbabili rō
ne. ¶ Poſtremo frater obſecro te cū tuis.
p cōem fidei xp̄iane religionē quā ꝓfeſſi
ſumꝰ oēs ſub abbate xp̄o in baptiſmo. et ī
qua ſufficiēter ſtat ſalus oīs carnis. p cō-
munē inſup matrē oīm caritatē q̄ finis ē
oīs legis. ſiquidē etiā germana ſanguis
affinitas te mouet ad ꝯpaſſionē diſcretā
atqꝫ laudabilē. tu miſericordit̄ age cū hoc
germano noſtro. Miſericordit̄ autē ages
ſi diſcrete. Diſcrete vero id agere nō pote-
ris. ſi ꝓpria ⁊ libidinoſa te et tuos affectio
ſic te obſideat / vt aliorꝫ a te cōſilia nō reci
pias. monita contēnas aut contēnenda
ſuadeas. Si deniqꝫ nullis difficultatibꝰ
vel accidētalibꝫ p̄ntibꝫ aut veriſilr̄ futuris
nequaq̄ꝫ poſſis ab incepto de profeſſione
fratris iudicio deterreri. ¶ Bn̄ vale frater
intime cordis mei memor mei in orōibꝰ
tuis. Et de ſtatu tuo tuorūqꝫ. maxime hꝰ
nouicij fratris / aliq̄d dignū ⁊ verū reſcribe
re nō pigeat. polliceor oīa ſic recepturū et
interp̄taturū / qualr̄ ego mea recipi inter-
p̄tariqꝫ requiro.

Sequitur alia epi-
ſtola eiuſdem.

A

Frater ſm carnē germane. in xp̄i
tū caritate germanior. Salꝰ ⁊ bn̄
dictio ſup te. Tardiores ad te q̄ꝫ
ſperabā venīūt literule mee. nō qꝛ tui obli
tus ſum: ſcit veritas. ſed obſtitit irruens
aliorū negociorū turba / q̄ ad ſe me trahēs
abduxit a te. Nūc dato paululū ad reſpi-
randū ſpacio / valefacio curis alijs. et tibi
q̄ aīꝫ meū prorſus habes / manū ⁊ calamū
preſto. ¶ Fateor in p̄mis mollicīē aī mei
indicatricē q̄ꝫ non ſatis adhuc totꝰ ſim ca
pax ⁊ amator celeſtiū. quantū p̄terea tenta
tor nō deeſt mihi ſicut nec tibi ſcio. nec vl-
li penitus mortaliū cuius vita eſt tentatō
ſup terrā. Itaqꝫ frater. poſtq̄ꝫ ab illa ange
lica ſocietate in hūanis corpibꝫ exiſtente /
cui felicit̄ adiūctus es / ſepati ſumus nos
illi q̄s vidiſti. ſenſi eq̄dē tum ī via. tū pari-
ſius / teneritudinē erga te quādā in corde
meo / vltra q̄ꝫ alias ſim expertus. Viſa ē mi
hi nūc abſentia tua oneroſior. ⁊ ſors duri-
or ſupra ſolitū. Gemebā ad te vt bos ſepa
tus a cōpare ſuo. Dilaniabat inſup ⁊ nō
abſqꝫ ſenſu magno doloris q̄dāmō lacera
bat aīam meā euulſio ſepatioqꝫ tui a me.
Atqꝫ inter cogitandū ⁊ loquendū de te / p
currebāt non vocate lachryme ad oculos
⁊ egre mihi erat. ¶ Coarguebā me vicio
in ſecretis aīme mee. increpabam quoqꝫ
ipſam hanc eneruatōem meā ſtultā / que
condolebat felici tuo ſtatui. cui cōgaude-
re ſciebam eſſe iuſtius. Sciebam dixerā.
quoniā me ſciebam. quādo ſcꝫ ad me redi
ens dicebam in lumīe fidei ⁊ experientie /
q nihil eſt vita preſens / quemadmodū ip
ſa eſt ad modicū parens et omnis caro ve
lut fenum ⁊ oīs gloria eius quaſi flos fe
ni. et multa ſimilia exinde conſiderabam
Conſurgēs intrabam ſanctuariū dei ⁊ cō
ſiderabam viuaciter nouiſſima iuſtorum
dies antiquos ⁊ annos eternos. Tūc vero
tu mihi felix. pro quāto felicitatē hic ſpes
inchoat. tu ſalubriter poſitus tu in portu
quadā ſeculariū fluctuū atqꝫ ꝓcellarꝫ na-
uigare videbaris. Magnificauit aīa mea
dominū. ⁊ exultauit ſpūs meus in deo ſa-
lutari meo. ¶ Ita frater mihi erat dū be-
ne erat et dominabatur ratio. Sed ex ad
uerſo viciſſim de repēte inſurgebat tumlꝰ
tus ingens carnaliū affectionū. que tuā
apud me obiectabāt imbecillitatē in cor-
pore. penā intolerabilē in auſteritate reli-

gionis tue cōclamabāt. Querulabat̄ apͦd
me de meipſo ſenſualitas ſtolida. me du/
rū increpās. me culpabilē. inſuſurrans ꝙ
parū fraternal'r ⁊ pie olim te tractaſſem. et
nūc velut vnū ex aduenis ⁊ extraneis a me
procul abijcerē. Fuiſſet inq̄t neceſſaria ti
bi ⁊ iocūda ſocietas eiꝰ. fuiſſet etiā ſibi cū
ſalute aīme ſue. tecū minor aſperitas vite.
Ita ꝑſtrepabat ī auribꝫ meis ſenſualitas
improba. q̄ ceca eſt: tm̄mō ꝑn̄tia vita aſpi/
ciēs. ⁊ de ſola corporis voluptate curā hn̄s.
Ita felicitatē aliene ſortꝫ miſerā ſuadebat
nō aduertēs ipſa. q̄ꝫ miſera ⁊ miſerabilis ⁊
B pauper ⁊ ceca ⁊ nuda ſors ꝓpria ¶ Faſſus
ſum tn̄. ⁊ repeto ꝙ eiꝰ vocibꝫ grauiter ipel/
lebar. ⁊ parū oberat quin in ſuā me tradu
ceret ſententiā. Sꝫ obnitebat̄ ſicut deo ꝓ
picio iugiter rō fide illuīata. Hec tibi tuo
q̄ꝫ ſtatui cōgratulabat̄ vehemēt̄. ⁊ de meo
cōgemiſcit. nec fallit̄ Hec nō moleſtiā tui
corporis/ nō abdicatōem ſordide voluptatꝫ
nō ieiunioꝝ vigiliarūq̄ꝫ extenuatiōēꝫ. nō
frigus aut eſtū conſiderat. vt talia in te de
ploret/ defleret potiꝰ ſi ab his licēter ſepo/
ſitꝰ atq̄ꝫ liberatꝰ in ſeculo morbos vicioꝝ
ꝑniciosiſſimos ⁊ crudeliſſima vulnera in
trorſus incurreres. ſi religionē talibꝫ ad/
uerſum peſtibꝰ refugiſſes. ſi relicto mān̄a
deſerti ⁊ via ꝑmiſſiōis: ad ollas aſpiraſſes
egypti. ⁊ in deuiū dān̄atōis retro aſpiciēs
corruiſſes. Prudent̄ ſane elōgaſti fugiēs
vt saluꝰ fieres a puſillanimitate ſpūs ⁊ tē/
peſtate. Nūq̄d tempeſtas in ſeculo eſt vbi
peſſima contagioſiſſimaq̄ꝫ ſordet vbiq̄ꝫ ſo
cietas. vbi iniq̄tas eſt ⁊ labor in medio eiꝰ
⁊ iniuſticia. ⁊ nō defecit de plateis eiꝰ vſu/
ra ⁊ dolus. ⁊ ſilia monſtroꝝ crimīa cōuer/
ſant̄. ¶ Quāobrē frater dilectiſſime cor
dis mei. noli aīo cōtabeſcere ſi forte ꝑſen/
ſeris irrepere in animā tuā molliciē illā ti
bi inſidiantē. q̄lē de me nūc explicui Su
ſpicor eni hoc tibi facil'r euenturꝝ. q̄m nō
dormit q̄ tēptat te. ſꝫ nō dormit etiā q̄ cuſto
dit te. Exurge velocit̄ ergo ad eiꝰ auxiliuꝫ
⁊ dic cū glo'ſo Martino in cuiꝰ ſolēnitate
ꝓfeſſus es. Dn̄s mihi adiutor nō timebo
q̄d faciat mihi hō Noli ſecuritatē a tenta/
tōibꝫ tibi inaniter polliceri q̄n potiꝰ audi
ſapientē. Fili accedēs ad ſuitutē dei: ſta ī
timore ⁊ iuſticia ⁊ ꝑpara aīam tuā ad ten/
tatōēꝫ Siue ergo iſta tentatio ſeu alie mľ
tiformes inſurgāt aduerſum te. viril'r age
⁊ cōfortet̄ cor tuū ⁊ ſuſtine dn̄ꝫ ¶ Deniq̄ꝫ
frater chariſſime noli in vanū grām acci/ C
pe q̄ data ē in te Noli obmurmurare. noli
ingratꝰ eſſe. ſed dic cū ꝓpheta Miſericordi
as dn̄i in eternū cātabo. Dic aīe tue. Bn̄/
dic aīa mea dn̄o ⁊ oīa q̄ intra me ſunt noī
ſctō eiꝰ ⁊ cetera q̄ ſequūtur. Ille ei q̄ ſegre/
gauit te ab vtero mr̄is tue. ſegregauit nūc
a ſeculo. ⁊ future hereditatꝫ pignꝰ dedit Il
le q̄ a puero miſertꝰ eſt tibi. dās tibi cor pi
um ⁊ timoratū ⁊ ſup afflictos ꝯpatiēs. ſup
addidit miſericordiā vt te repelleret a ſecu
lo nequā. in q̄ iā demergēdꝰ pene fueras ir
reuocabil'r/ ſi licētiā aut magiſteriū in ar/
tibꝫ adeptꝰ fuiſſes vt ꝓprias cōiecturas ex
alijs recipe ¶ Porro magna ē mīa dei hec
ꝙ neminē e ꝑntibꝫ vel amicꝫ habuiſti. q̄ vo
lēs (vt fit) te aliquē magnū eē in ſeclo fue/
rit aduerſariꝰ ꝓpoſiti tui Mihi lōge al'r eſt
⁊ fuit aſſidue ⁊ ceterꝫ innūerꝫ/ in experiētie li
bro legētibꝫ. q̄m īimici hoīs domeſtici eiꝰ
vt ei ſuccurrāt liberꝫ. eos nūq̄ꝫ liberos eſſe
volūt. q̄ꝫq̄ꝫ mihi mľto minor fuerit īimica
dilectō fuit tn̄ ¶ Deniq̄ꝫ noli obliuiſci mi
ſericordiā dei ī ꝓgenitoribꝫ nr̄is ⁊ germa
nis ſororibꝫ. ī mr̄e ꝑſerti. q̄ ineffabilibꝫ vo
tis. eē añ tui ꝯceptū. te talē aliquē a dn̄o q̄
ſiuit. velut Anna alia Samuelē. Deinde
natū ⁊ adultū: iugibꝫ fere lachrimis. ī hoc
te ſtatu (ſicut pie ſentio) ꝓgemuit Memi/
ſti vt opinor lrāꝝ q̄ ſup h̄ ꝑbēt iudiciū ⁊ q̄
alterā Aug. matrē repn̄tāt eā erga te. Red
des ei vicē orationū tuaꝝ. Et ī regno nos
oēs erga deū inceſſorē hēbimꝰ Ita age fr̄
⁊ vale in dn̄o felicit̄ Supplico recōmēda
ri pr̄i nr̄o venerabili/ dn̄o priori domꝰ vr̄e
⁊ ſingul'r fratribꝫ habitātibꝫ ī ea. ¶ Nōdū
ſcripta hēo q̄ tibi mittere diſpoſui. tu inte
rim ſtude ī vno voluminū Aug. ſup pſalte
riū/ qd̄ apͦd vos eē noui Eſt ei doctrīa hec
xp̄iana. tibi tuiſq̄ꝫ ſilibꝫ q̄ q̄tidie pſallitis
ſupra modū vtil' ⁊ approbata. q̄tinꝰ ex ſa/
uo arido lr̄e pſalmoꝝ/ mel ſapidiſſimū in
ternoꝝ ſenſuū cātādo noueritꝫ elicere Ite/
rū bn̄ vale cū tuis patribꝫ ⁊ fratribꝫ/ orēmꝰ
ꝓ inuicē. Scriptum quinta decembris

Sequitur alia epi/ D
ſtola ab eodē edita de fratre ſuo nicolao

V Enerabil' pr̄ ⁊ dn̄e in xp̄o dilectiſ/
ſime. nō indignet̄ obſecro caritas
vr̄ā. ſi idipꝫ qd̄ agitꝫ ⁊ huc uſq̄ꝫ egi
ſtis. ꝑſumo ꝯmonere de ⁊ ſup filio vr̄o. fra
tre meo Nicolao Multū quippe ſolicitor

quia multũ diligo. qm̃ (ſi naſoni imo ex
perientie credim⁹) res eſt ſoliciti plena tio
ris amor. ¶ Supplico igit̃ pauid⁹ ⁊ i xp̃i
viſceribus / ſynceritatẽ veſtre dilectõis ob
teſtor. vt nõ deſeratis opus veſtꝝ in eodẽ
fratre meo. quin fragilitatẽ ſuã in aĩa ⁊ cor
pore / pia iugiter cõpaſſiõe ſupportetis. Ex
hibete q̃ſo vos aſſidue talẽ et tal'r erga eũ /
vt oẽs neceſſitates ſuas etiã corpales cuꝫ
oĩ fiducia vobis aperiat. Alioq̃n piret ex
facili in ſimplicitate aut timoroſitate ſua
aut p feruorẽ indiſcretũ in lachrimis. aut
alijs religiõis q̃ p ſe dura ẽ exercitijs. Sci
tis quoniã ſupra vires eſt op⁹ qd̃ pfeſſus
eſt. adeo vt ammirer ⁊ extimeſcã vehemen
ter. dũ mecũ recogito. ⁊ deficerẽ ſi nõ eſſet
ſpes in deo. ⁊ poſt eũ in vobis amãde pr̃ ⁊
in alijs fratrib⁹ veſtre religiõis de q̃b⁹ ſpe-
randũ rõnabil'r eſſe cẽſeo. q2 nõ crudeles
ſunt / nõ indiſcreti vt pdere ſinãt aĩaꝫ pro
qua dñs mortu⁹ eſt. ⁊ quã tanta cõcordiã
ſecũ aſſumẽdã poſt lõgas pbatões decre-
uerũt. Credat igit̃ p oĩa ſez ſua / veſtro cõ-
ſilio ſicut creditũ ẽẽ ↄfido. ſecur⁹ reddor
nõ pibit. nec peat obſecro p̃cor ⁊ ſupplico
Sꝫ habeã in eo oratorẽ ppetuũ apd̃ deũ
in quo bene valete. memineritisq3 mei pec
catoris. Scriptũ Pariſi⁹ in nocte conce-
ptõis virginis Marie glorioſe.

¶ Epiſtola incitatiua ad ſpũalem profectũ.

Chariſſime frater / libẽter tecũ diui-
do ſi q̃d boni dñs paupi ſuo ſug-
geſſerit. Ego ſum paup ⁊ mẽdic⁹ /
ſed ſpero q2 dñs ſolicit⁹ erit mei. et tui ſil'r
Vñ oro e⁹ clemẽtiã. vt eleõſina cõis ſit no
bis de largitate menſe ei⁹. Occurrit hodiẽ
domin⁹ mendico ſuo cũ ſuauiſſimo panẽ
de celo. Dulcis admodũ ⁊ grõſus ſmo in-
fuſus ẽ in aurib⁹ meis ſonuit enĩ lcõ apo
calipſ ⁊ de multitudĩe tãtoꝝ miſterioꝝ rẽ
tẽt⁹ eſt apud me breuis verſicul⁹ p'la capẽ
nõ ſufficio. ſed nec pauca q̃ obſcurius ſo-
nant. Dedit domin⁹ vt aliq̃d breuiter et
dulciter ſonarꝫ vnde traheret affect⁹ vtinã
donet etiã vt hoc ipm apiat intellectui. q2
ſi ſpiritalib⁹ videt liquidũ / manet tamẽ
carnalib⁹ occultũ. Volo ergo te participẽ
fieri h⁹ mũeris. Nã tunc vere comites indi
uidui ſumus / cum in chriſto vnũ ſapim⁹.
vnũ querim⁹ ⁊ ad vnũ tendim⁹. ¶ Appo-
ne aurẽ ⁊ aſculta diligẽter quod ſonat val

de dulciter. Qui hꝫ inq̃t aurẽ audiat q̃d
ſpũs dicat eccleſijs. vicẽti dabo mãna ab
ſconditũ ⁊ dabo illi calculũ candidũ et in
calculo nomẽ nouũ. quod nemo ſcit niſi
qui accipit. Audis iam frater celeſtẽ vocẽ
vtinã ⁊ interiorẽ cordiũ noſtroꝝ auditũ
tãgat. ⁊ vim virtutis illius ſentiam⁹. Ser
mo viuus eſt. ⁊ omĩ acceptõe dign⁹. O q̃3
celeſtis vox que nil terrenũ fatur. q2 ſi caro
nõ capit capiat ſpũs / quo nimiꝝ tot⁹ hic
ſmo plen⁹ eſt. Verba inq̃t que ego loquor
ſpũs et vita ſunt. Spũs eſt qui viuificat
caro non pdeſt quicquã. Non ergo ſentit
archana ſuperne reuelatõis. homo exter-
nus carnalis. vagus. ⁊ elatus. paulo atte-
ſtante qui ait. Animal'homo nõ pcipit ea
que ſunt ſpũs dei. ſtulticia enĩ eſt illi. ⁊ nõ
poteſt intelligere q2 ſpũaliter examiatur ſpi
ritualib⁹ ergo loquit̃ qui ſpũ facta carnis
mortificãt. ⁊ mũdũ odio habẽt. et mali-
gna diaboli conſilia reſpuũt. Hi enĩ pri-
mitias ſpũs habentes q̃d ſit hoc abſcon-
ditũ manna ignorare nõ poſſunt. q2 hoc
guſtando potius q̃3 legendo vel audiẽdo
didicerũt. Datur autẽ manna dilectis fi-
lijs. ex amore deo patri ſeruiẽtibus q̃ eius
volũtati ſemp placere. eius gloriã ſtudẽt
querere. Et ſi nõ horres accipe manna in
terioris mẽtis. exprimit dulcedinẽ ſiue cõ
ſolatiõem ſanctorũ in hac vita. Eſt igitur
cõgru⁹ ſenſus. Vincenti dabo mãna ab
ſconditũ. contẽnenti carnalẽ conſolatõꝫ
dabo ſpiritualẽ. reſpuẽti terrena ⁊ exterio
ra bona. oſtendã celeſtia ⁊ interiora cariſ-
mata / que merito ſui excedunt oĩa alia de
lectamẽta. Talia ac tãta etiã exiſtũt. vt di
gnus nemo ſit cognoſcere niſi pus diſcat
vana ⁊ vilia ſolacia cõtẽnere. ¶ Scriptũ
eſt enĩ. vir inſipiens / non cognoſcet ⁊ ſtul
tus non intelliget hec. ¶ Libet autẽ p ex
pugnãdis vicijs / ⁊ malis conſuetudinib⁹
vincendis aliqua lati⁹ itroducere. Sicut
quondã filijs iſrael in deſerto habitãtib⁹
deus manna pluit. itã ⁊ modo ſpiritalib⁹
filijs ſuis / gratiã interne conſolatõis con
tra tẽptamenta tribuit. Tamdiu filij iſra
el illi cibo aliti ſunt. donec terraꝫ pmiſſio
nis attigerent / et q̃ꝫdiu electi in mũdo pe
grinãt / pane vite ⁊ intellect⁹ fouẽt. Donec
depoſito corpe. terrã viuẽtiũ intrẽt. Dum
ãt de frugib⁹ illi⁹ terre mãducare cepiſſent
ſtatim mãna deſijt. ⁊ dũ ſcti aſſumpti fue
rint in beatitudĩs gl'a. ãmodo non idigẽt

recreari noſtro more/ ſpiritali alimonia.
Unus tm̄ panis eſt/ qui angelos paſcit et
hoīes.aīas in gloria ⁊ viatores in gratia.
¶ Sed eſt qđ me multū mouet. qꝛ plēs
ſibi de eſſe māna cauſant. plures qui illo
refici ꝯſueuerūt/guſtū iam ꝑdiderūt Que
eſt alia cauſa hu9 ariditatis ⁊ īſipidi oris
veſtri/niſi quia ad egena ⁊ infirma mūdi
hu9 reuerſi eſtis: Memētote egreſſionis
veſtre ex egipto. Dies ille memoriale no/
minis dñi in ſempiternuʒ recordet. nulli
dubium quin man9 domini vobiſcū erat:
alioquin in ſeculo remāſiſſetis Ubi eſt er
go ille ſpūs:ille ꝑmitialis feruor: Inten/
tio firma:propoſitū immobile: fortis vt
mors dilectio: Quodāmodo armati egreſ
ſi eſtis mundū/dum conſtāti aīo oīa ꝑfer
re aduerſa vilia ⁊ aſꝑa aſſenſi eſtis. Inſuꝑ
⁊ cū gaudio veniſtis ad mōtem dei oreb:
ad audiendū legē dei vite ⁊ diſcipline: dū
monita ſeniorū libēter audire.⁊ ſm ea re/
ligioſe viuere ꝓmiſiſtis. Cur ergo nūc vos
itineris tedet:cur ad ſarcinas ſedetꝭ.⁊ gra
uati ingemiſcitꝭ: Iā propter tps ⁊ annos
de fructib9 terre ꝓmiſſionis botros ⁊ ma/
la granata alijs afferre ⁊ ꝓpinare deberetis
⁊ ecce vobis māna etiā deeſt Conuertimi
ni filij reuertētes qꝛ ſi corpe nō eſtis reuer
ſi ad ſeculū/ tamē corde adhuc tenemi in
varijs deſiderijs terrenoꝝ ¶ Prochdolor
multi ſpiritalr̄ exeūt egiptū. tranſeūt ma/
re rubꝝ.ambulāt ꝑ deſertū. portāt taber/
naculū et vaſa eius. ſed nō intrāt terraʒ ꝓ
miſſiōis Pene oīa accidūt eis q̄ ꝯtigerūt
filijs iſrael qui murmurātes ꝯtra moiſen
penituerūt qꝛ educti ſunt de egipto. Sic
ſic quāplures hodie repiunt.qui mundū
relinquūt parentes ⁊ amicos deſerūt pec/
cata ⁊ vicia plangūt Preterita carnalia de
ſideria abhoīant. ignotā iuſticie normā/
ad manū magiſtroꝝ ducti.ſequūtur. Ui/
tam xp̄i crucifixi aſpiciūt/⁊ iugū dñi ſua/
ue in obedientia ⁊ abnegatōe ꝓpria ferūt.
Ita vt oēs pati ⁊ feruētes ſunt ad labo/
res/ad abſtinētias.mites ad increpatōes
humiles ad obiectōes. patiētes ad corre/
ctōes.⁊ ad aduerſa quelibʒ ⁊ indigna con
ſtantiſſimi. Sed nō in tali feruore oēs
ꝑdurāt. Nā aliquāto tp̄e egreſſiōis.i.con
uerſiōis ſue pacto/min9 cauti ⁊ ſolliciti de
ꝓfectu ſuo incidūt in varias tēptatōes.et
egritudines paſſionū:ita vt nōnulli ſe in
cepiſſe cōtriſtent. Quidā vero deliberant
⁊ modū excogitant redeūdi. Alij autē et ſi
māſerint/cū tepore quodā ⁊ vſu/aſinariā
molā trahūt.⁊ paruā deuotōeʒ ⁊ affectuʒ
habēt in his q̄ agenda didicerūt.laborio/
ſa ⁊ dura oīa ſentiūt.qꝛ māna nō habēt/ce
lū eis videt eneū.⁊ terra ferrea. qꝛ neq; ce/
leſtia cōtemplari/neq; agrū cordis virtu/
tib9 ⁊ deuotꝭ exercitijs excolere ſciūt ¶ Di
cunt tm̄ qꝛ libent eſſent deuoti. libent ha/
berent virtutes.vellēt ſe viciſſe paſſiones
Sed nō ſufficit tm̄ bū velle.ſi deeſt man9
⁊ opa Oportet ꝙ laboretis/ꝙ vim nature
faciatis.ſicut dñs dicit Regnū celoꝝ vim
patit.⁊ violenti rapiūt illō. Uiolētia op9
eſt.⁊ ſcitis ꝙ ſcti nō ocio ⁊ ſomno ꝓmerue
rūt regnū dei Uſq; quo tardatis:⁊ q̄re nō
armami ꝯ paſſiones: vt obtineatis virtu/
tes.⁊ diuerſas cōſolatōes ſuſcipe digni i/
ueniami. Quāto ampli9 tardaueritis.tan
to peius ſꝑ fiet. ⁊ ſine dolore ⁊ labore op/
tatā reqem nō percipietꝭ.petite ⁊ accipietꝭ
q̄rite ⁊ inuenietis.pulſate ⁊ aperiet vobis
Pigritia ⁊ negligētia vos tenēt.ſed cōtra
has.prio accingimi. ⁊ bellate ꝑlia domi.
Quid negligitis ꝓpriū ꝓfectū: certe ꝓ vob
eſt/⁊ ꝓ pace veſtra erit labor veſter. Dicit
ſcriptura modicū laboraui/⁊ multā reqeʒ
inueni ¶ Sʒ forte rn̄detis aduerſus vi/
cia ⁊ paſſiōes/certare q̄s ſemper pt: Mul
te ſunt ⁊ pene inſuperabiles vt nobis vide
tur.q̄s tantā ſuſtinere p̄t vexatōem Audi/
te increduli ⁊ rebelles.delicati milites ⁊ f/
ui pigri.laborē attēditis. pugnā ꝯſidera/
tis/ſʒ de ꝓmio ⁊ victoria cur nō cogitatꝭ:
Et q̄d eſt oīs labor ad eternā requiē:⁊ q̄d
breuis exercitatio.ad bone ꝯſcie cōſolatō
nē: O ſi inciperetꝭ/ ⁊ fortit ac integre ꝓpo
neretis.qđ mō inſuperabile putatꝭ vix ali
qn̄ ita vicioſus q̄s repert9 eſt/cui diligētia
cū perſeuerātia boni virtutes negauit Ui
det vobis laborioſuʒ vicere paſſiōes vr̄as
ſʒ niſi edomite fuerint/ nūq; hebitis verā
cordis reqem. Qñ ergo alij cū deo ſunt in
deuotōe ⁊ bona pace/tūc vob erit triſticia
grauedo et tediū forꝭ et int9. Nūq; eritꝭ ſe
curi et veracit leti niſi mortificaueritꝭ car
nalitates vr̄as ¶ Ex ſi nō trahat vos ſcōꝝ
religioſitas/et plimoꝝ deuotō/terreat ſal
tē miſerabil inopia vr̄a.et diue vltōis ſen
tētia. Cōgregabo ſuꝑ eos inq̄t mala:et ſa
gittas meas ꝯplebo i eis/ꝯſumēt fame:et
deuorabūt eos aues morſu amariſſiō.ſatꝭ
dure itonāt verſiculi iſti.et vtinā cōuertāt

vetuſtatẽ veſtrã/quatenꝰ innouati ⁊ ſerui
di effecti/ meliores vos ꝙ̄tidie ⁊ alacrio/
res faciant ꝓmiſſa ſpũſſancti Vincẽti ait
dabo manna abſconditũ. Si volueritis
et audieritis me/ bona terre cõmedetis.
Orietur vobis ꝓ ſpina roſa pulcerrima/
⁊ pro tribulo candidiſſimũ liliũ Magna
ſunt hec dulcia ⁊ conſolatoria a cupienti
H bus ꝑficere ¶ Nõ ergo te cõturbet homo
dei. nõ te deiiciat multitudo viciorũ. Cre
de deo ⁊ ſpera in eo. ⁊ eris melior ꝙ̄ fuiſti
Dominꝰ pugnabit pro te ⁊ tu tacebis/ in
telligis ne hoc: Dominꝰ ipẽ dabit fortitu
dinẽ: vt reſiſtas ire. pigriciã excutias. ⁊ cõ
cupiſcenti animo nõ cõſentias. et tu tace/
bis. quia tibi hãc potẽtiã nõ aſſcribes. te
propter hoc nõ eleuabis/ ſed deo totũ pu
re tribues. qui aſtitit a dextris pauperis/
etiã quantũ vales hominibꝰ abſcõde. ⁊ ni
hil aliud ꝙ̄ infirmũ ⁊ inopẽ te cõfitere Si
quãdo inſurrexerit ꝯtrꝰ tibi. ⁊ dixerit qḋ
nõ libenter audis: eſto patiens ⁊ tace Illa
tis malis dñs reſpondebit. Iuſtꝰ enĩ do/
minꝰ inultũ nõ patietᷣ abire qḋcunq; no/
ciuum verbum. Quid tibi nocere pt̃ alte
rius malicia. ſi contra te inflatᷣ. ſi detrahit
ſi obiurgat. Seipm̃ magis ꝑdit quia bo
nus nõ eſt. Nã ſi tu bonꝰ fueris. ⁊ in pati/
entia mãſeris/ nil mali tibi intulit: ſed po
tius meritũ tuum auxit. Tu clarior ex ob
probrio corã ſapiẽtibus tu ꝓbatior ex vir
tute patientie. Nemini nocet prauitas al
terius. neminẽ ledit verbũ cõtumelioſuz/
ꝙ̄ diu ipſe piꝰ ⁊ immotus fuerit. Omnis
homo qualis īteriꝰ eſt. talis ei exterior ad/
uerſitas erit. quia ſi tu bonꝰ ſimplex ⁊ rectꝰ
ac deum timẽs probaris/ nemo tibi boni
tatem iuſticiã ⁊ pacem tuã poteſt auferre:
niſi eam volũtarie reliqueris. Non eſt ma
gna patientia/ quã parua res ꝑturbat Di
ſce ad minꝰ tacere ad iniuriã. quia pruden
tis eſt tacere in tempe malo. Qui vincere
deſiderat/ victũ ſe tradat. Cogita de coro
na: nõ de iniuria. ⁊ quomõ poſſis aliũ ſa/
nare: nõ quid poſſis ecõtrario quaſi zelo
iuſticie motus rñdere Si ille nõ ignoſcit
tu ignoſce/ quia vt frequẽter maiorẽ habz
culpam ꝙ̄ alteri iraſcitᷣ/ ꝙ̄ qui iratũ patitᷣ.
Miſerorũ propriũ eſt cõqri: ⁊ impatiẽ/
tium citꝰ ꝯmoueri. ⁊ cauſas aliis impone
re. Tu ergo eſto libenter reus vt fias ante
deum innocẽs. tu primo a teipſo incipe:
I ⁊ ſic poteris etiã aliũ ſanare. ¶ Audiat ta
men qui zelũ videtᷣ habere aduerſus alio/
rum defectus/ qui indignatᷣ ſi quid cõtra
iuſticiã agitur. ꝙ̄ recte ⁊ prudẽter ageres
ſi zelum tuũ etiã contra cõmotõem tuam
exerceres. ⁊ qḋ in alio repħẽdis. prius in
te emendares Cum ergo aliorũ culpis ira
ſceris/ quid iuuat de oclo fratris tui feſtu/
cam tollere/ ⁊ tue impatiẽtie motus nõ co
hibere. An tibi videtᷣ nõ etiã feſtuca ſʒ po
tius trabs illiꝰ culpa Vide ne forte ex tuo
iudicio/ trabem ſuſpicioſe reputas. quod
corã deo vix feſtuca habetᷣ. Non fidas ni/
mis ꝓprio iudicio. quoniã homo es ⁊ nõ
deus. ſiue tamẽ magnũ ſiue paruũ fuerit
vtilius tamẽ ſemꝑ teipm̃ cõſideras. quia
⁊ tu pctõr es ⁊ curatõne indiges. In quo
ergo aliũ iudicas teipm̃ condẽnas: cuz ea
dem facis. Quid enĩ mihi ꝓdeſt/ ſi aliquẽ
verbis meis ſanauero. ⁊ in propriis meis
paſſionibꝫ manſero Bene illi cui malicia
cedit in bonũ. ſed ve mihi. ꝓpe ſalutẽ in
teremptori. nõ eſt iudiciũ mãſueti cordis
inconſiderate aliũ corripe. aut correptõe
modũ tranſire. vel nõ poſſe motũ inuectõ
nis differre. Donec ira in manſuetudinẽ
⁊ zelus amara redeat in dulcedinẽ. Forſi/
tan tũc videbis nõ eſſe tãte culpe reũ quẽ
repħenderas. ac etiã magis excuſabis: ſu/
per quo prius ſubito indignabaris/ ſʒ et
tue malicie imputabis nõ incõgrue/ ꝙ̄ tã
tillum nõ potuiſti iniurie ꝑferre. lugebis
quoq; plus iniuſtã correptõem/ ꝙ̄ illius
culpam. Pudeat igitᷣ te nõdum didiciſſe
ꝑuos fratris defectꝰ tolerare. qui ꝙ̄tidie
infirmitatẽ ꝓpriã/ ab aliis deſideras por/
tari. Cur ergo eandẽ miſericordiã non ex
hibes alteri/ quã optas fieri tibi. Reuerte
re ad temetipm̃. ⁊ ꝑtimeſce. ne grauiꝰ deli/
quiſti indignãdo ⁊ male ferendo. ꝙ̄ frater
tuus peccando Ille forte caſum ſuũ mox
vt agnouit fleuit ⁊ de cetero cauere propo
ſuit. tu vero impatiẽs ⁊ incõpaſſiuus. pec
catũ tuũ nec inſpexiſti nec fleuiſti Adhuc
ille ſatis bene in corde ſuo ꝑ amorẽ tecuz
ſtat. ⁊ nihil mali de te exiſtimat. ſed ſe ma/
gis humiliat ⁊ ſuꝑ ſe iuſtificat Videas er
go ne ille qui videtᷣ peccator. in regno dei
te precedat. ⁊ tu cũ iuſticie ꝑſumptõne. ſi/
milis fias ſuꝑbo phariſeo ꝙ̄ reprobatꝰ eſt
a dño. propter ſuã ſuꝑbiaʒ aduerſus pub
licani humilitatẽ ¶ Ecce iaʒ aliq̃liter au K
diſti kariſſime quõ teipm̃ debes vincere.
⁊ zelum cõtra propria vicia exercere Stu

deas ergo magis ac magis ꝑficere ⁊ ſemꝑ
aliq̃d vicioſe ꝯſuetudinis amputare. Si
cut negligẽtia vicia nutrire ſolet ⁊ virtutes
amittere/ita diligẽtia/ quelibet inuetera-
ta mala euertit ⁊ expugnat. Nam ⁊ ſi labor
eſt in principio pugne/tamẽ cum videris
paulatim hoſtes ruere/conſolaberis de ꝓ
ſpero fine. Impedit nos valde. qꝛ nõ aude
mus violentiã inferre nature. ¶ O quan
tos labores faciũt homines pro terrenis
lucrandis: et nos ꝓ eternis bonis marce-
ſcimꝰ. Nauta petit mare/ mercator circuit
regiones miles fert arma bellica. ruſticus
vomere ſcindit arua. ⁊ ſine labore nõ que
unt diuitias ⁊ honores obtinere. vt quid
ergo nos virtutes ſine magna ſolicitudĩe
adipiſci credimꝰ. ¶ Hodie aliq̃d inchoa-
re. et cras modicũ addere. ⁊ ſic diebus ſin
gulis virtutẽ virtuti/propoſitũ ꝓpoſito iũ
gere/ꝑficit hominẽ virtuoſum. deuotum
purũ ſanctũ et religioſum. deo carũ. ⁊ ho-
minibꝫ gratioſum. Hoc ordĩe ꝓmeret̃ ho
mo nomẽ nouũ in calculo clauſum. quia
calcatis vicijs efficit̃ cãdidus interꝰ. ⁊ ſe-
pe fruit̃ conſolatõibꝫ ſuꝑne dulcedĩs que
ignote manẽt carnalibꝫ ⁊ tepidis. ¶ Ru-
minemꝰ igit̃ ſedula mente/pñtem verſicu-
lum/aduerſus deteſtabilẽ deſidiã ad igni
endũ nos ⁊ frẽs noſtros/ĩ amorẽ ſpiritua
lis proceſſus/vt ⁊ vicia noſtra curentur ⁊
donatõês celeſtiũ virtutũ/in nobis auge-
ant̃. Neq꜠ eñi fraudabit a deſiderio ſuo fi-
deles certatores. ſpũs ſctũs. qui vt virilit̃
certarẽt hortatoria voce inſonuit dicens.
Vincenti dabo manna abſconditũ

1 ## ¶ Epiſtola de cuſto dia habenda ad ſeipſum.

Frater mi in xpo dilecte/videas q̃
modo caute ãbules. qm̃ dies ma-
li ſunt/mgña cautela eſt ſeruo dei
habẽda. in oĩbꝫ verbis ⁊ opibꝫ ſuis. Nã q̃
nõ eſt ꝓuiſus ĩ rebꝫ ſuis. aut cito ledit aut
ledit̃. ⁊ magnũ damnũ ſentiet in fine. q̃ſ-
q̃s ĩ ꝓncipio fuit negligẽs aut ꝑceps. Diu
ꝑpendẽdũ eſt anteq̃ fiat aliq̃d. ⁊ ſepius re
currendũ eſt ad cordis habitaculũ. ne hõ
ſit abſq꜠ cõſilio ſicut gens praua ⁊ exaſpe
rãs q̃ nõ direxit ad deũ cor ſuũ. Igit̃ prece
dat oculꝰ tuus oĩa opa tua. ⁊ oĩa age cum
prudẽtia nec ĩcedas ꝑ aliena facta. te neg
lecto. qꝛ nemo illo ſapientior eſt. cuꝰ anĩa
ſua ſemꝑ in manibꝫ eiꝰ eſt. Nõ hꝫ homo ca
riorẽ theſaurũ nec meliorẽ ſubſtantiã ſu-
ꝑ terrã (ſi bene cogitauerit) q̃ aĩam ſuam.
Debet igit̃ vigilare ⁊ ſemꝑ eſſe ĩ cuſtodia
aĩe ſue. qꝛ nihil compari pt̃ ſaluti eiꝰ. Sa-
lus eiꝰ ꝯſiſtit in veris virtutibꝫ. odit ⁊ ab-
hominat̃ oĩne viciũ. Quãto quis nitit̃ cõ
tra vicia. tanto magis accedit ad virtutes.
quãto virtꝰ ampliꝰ placet. tanto plus dete
ſtat̃ eius contrariũ. ¶ Cognitio viciorũ
multũ ꝓdeſt ad ſuꝑandũ vicia. plures nõ
cognoſcũt in veritate ꝓprios defectꝰ. ⁊ qui
dã q̃uis ſciũt/nõ ſatis põderãt. aut ſi põ-
derãt/ cito oclõs auertũt ⁊ obliuiſcũt̃ q̃ꝺ
tolerãt. Nõ eſt ita faciendũ kariſſime frat̃
ſꝫ reſiſtẽdũ eſt ſꝑ malicie ⁊ iniq̃tati ⁊ reme-
diũ inq̃rendũ ⁊ auxiliũ a deo flagitandũ.
Maxime eſt autẽ obuiandũ motibꝫ paſ-
ſionũ in pricipio pugne. qꝛ ſi magna cre
uerit. infirmꝰ hõ vbi erit? Expua re fit ſe
pe grauis inq̃etudo. ⁊ ex verbo vno naſcũ
tur verba mlta ⁊ de modico riſu. ſcaturit ſe
pe grãdis diſſolutio. Parua ꝯtumelia ge
nerat ſtultiſ ⁊ incõſideratis hoibꝫ difficileꝫ
exitũ ⁊ ꝓfundũ vulnꝰ. Bene ergo ⁊ prudẽt̃
agit q̃ oĩbꝫ neglectis. ſe cuſtodit iudicat
⁊ ordinat. Tanto minꝰ pt̃ vnuſq̃ſq꜠ ꝓuide
re ſibi quãto pronior eſt ad cõſiderandũ
alios. ¶ Deſiderãs habere pacẽ. debꝫ ha
bitare in ſyon. hoc eſt vtile homĩ qui non
inuenit requieꝫ in hoc ſeculo. vt cõfugiat
ad dñm. ⁊ cupiat cito diſſolui ⁊ eſſe cũ xpo
quia non eſt aliꝰ qui ꝓ nobis pugnet niſi
ipſe q̃ fecit nos. Si ſentis inſurgere vicia
oppone remedia que ſcis tibi eſſe vtilia. et
que audiſti ab alijs. cogita ſemꝑ ſi tibi de
ſeruiunt. Quotidie bellũ gerendũ eſt. qm̃
tẽptamur q̃tidie. nec eſt victꝰ qui vicioſam
cõſuetudĩnẽ ſepe rebellare ſentit. Dolere
tamẽ debet qꝛ adhuc ĩ eo malũ viuit. ⁊ nõ
dũ perfecte ſibi mortuꝰ eſt. Accipienda eſt
ſemper noua fiducia. licet ſepe deijciat̃ hõ M
¶ In ſpeciali ꝓponendũ eſt ⁊ cõtra illa vi
cia que magꝭ moleſtãt. ⁊ frequẽtius adue
niũt. aliquãdo ira. aliq̃ñ ſuꝑbia. aliq̃ñ cõ
cupiſcẽtia: cor hoĩs tribulat̃. ⁊ vehemẽter
inflãmat̃. ſed ſcuto orõis. aut gemitu cor
dis. aut inuocatõe ſancti nois ieſu. eſt oc
currendũ. ⁊ in celũ reſpiciendũ vnde veni
et oĩne auxiliũ. Et q̃ñ ſic oret vel ꝯſimilr̃.
O bone ieſu ſuccurre mihi mõ. Eya dñe
deus adiuua me. Quid ego miſer agam ſi
ne te: q̃d incipiam: ⁊ quõ finiã dies meos
deus meus? Melius noſti. quid tibi ſit

neceſſariu3 magis. q2 et hoc quottidiana docet infectatio. et qual'r euades/ docet et docebit ſpũſſcti vnctio. Ibi igit̃ q̃re cõ/ ſiliũ z conſiliũ. z ab eo poſtula tui cordis refrigeriũ ¶ Conſidera teipm. quid q̃ris in opib9 tuis? quid diligis z q̃d nõ diligis Sc'dm deſideria ſua fit homo ſtabil' aut vagus. Qui multũ conſpicit. z multa ha/ bere vult. quõ in ſe manebit? Diſpgitur in oẽm ventũ celi. z capit̃ laqueo deſiderij terreni. Parua res eſt ſepe. ꝓpter quã adipi ſcendã/ generat̃ homi perplexitas magna ſed qui oĩa a ſe expellit. ꝑmittẽs vnũq̃dq3 ſtare ſicut inuenit/ bene in pace erit. q̃ ve/ ro multis ſe ingerit/ ac multa ordinat z re git/ iſte ſeipm ledit z perdit. Et quia magi ſter vult eſſe in rebus alienis/ nõ eſt mirũ ſi neſcit eſſe diſcipulus in ſuis O quanta adhuc diſcere habet que nõ videt. quãtu3 illi adhuc deficit. z o q̃3 longe ſtat. Quid ĝ vult ſe intromittere de alijs z que emẽda/ re nõ poteſt? Aut cur ſe implicat talib9 q̃ ad ip3 ñ ꝑtinẽt? Quid ꝑtin3 ad me niq̃s? Ut tantũ cogites de te. z aliud quodcũq3 fuerit ꝓijcias procul a te. In iſta cogitatõ ne inuenies te. z cuſtodies. z ꝓficies ma/ xime eris ſepius liber a ſuſpicatõe z indi/ gnatõe/ paꝝ curabis de exterioꝝ occupa/ tione/ z gubernatõne eoꝝ que fiũt in do/ mo. Dilecte frater domin9 cuſtodiat te ab oĩni malo. cuſtodiat animã tuã domin9.

Epiſtola pro cõfor tatõne cuiuſdam tentati.

SUſcipiamus cariſſime de manu dei q̃cq̃d voluerit ſup nos venire de9. nihil eñi ſine iuſta z certa cau/ ſa agit̃ in terris Et ideo curemus nos deo ſubijcere coꝛ noſtrũ z ſenſum noſtꝝ vt re/ ſpiciẽs humilitatẽ z patientiã noſtrã. bñ diſponat deſideriũ noſtꝝ Inclinem9 nos ſub ſctã z glorioſa maieſtate ei9. q2 puluis ſum9 z cogitem9 q̃3 magnũ z dignũ ſit vt re cogitet aliq̃ñ de nobis de9 Ex hac humili eſtimatõe ſenſus noſtri/ z accuſatõe culpa rũ noſtraꝝ/ ꝯfeſſiõeq3 iuſti iudicij dei (qõ vt freq̃nter occultũ ſemp autẽ rectũ eſt) ap prehẽdam9 ſpem z ꝯfidentiã ad ipm. z oꝛe mus largiter. ac ab alijs etiã intime flagi/ tem9 oꝛões q̃tin9 ſua maxie pietas noſtrã miſeriã z tribulatõem tantaꝝ tentationũ imutare dignet̃ ¶ Nec ideo diffidam9 de nobis. q2 multa cõtraria ſentimus z pati/ mur. z ſepius q̃3 vellem9 z graui9 q̃3 alij te/ tamur. Uel q2 incõſtantes ſum9 z tã paꝝ laboꝛare poſſum9 ſeu q2 totiens cadimus z tarde reſurgim9 Aut q2 tã indeuoti z ari/ di inuenimur z puũ appetitũ ad virtutes z ad deũ ſentim9 Oĩa iſta ſolent bonis ac cidere. et ſepiſſime deuotiſſimi. talia ſunt expti. Cũ ergo talit̃ nos affligi ſenſerim9 int̃ triſticias totidẽ/ dño humil'r dicam9. Dñs de9 ſi dign9 nõ ſum/ nec tibi plac3 vt liberer a preſſura coꝛdis mei/ ſaltẽ hoc mi hi largiri digneris/ vt patiẽs ſim. vt non murmurẽ cõtra virgã tuã qua me ꝑcutis Memoꝛ eteñ bñ ſum q̃d canit̃ in eccl'ia tua Cõſiõib9 ꝑſſurꝫ expoliti lapides: z q2 illic introducit̃ oĩs q̃ ꝑ xpi noĩe hic in mũ do premit̃. Propter qõ peto vt quacũq3/ pro culpa iſta patioꝛ/ ad meã purgatõem ſemp ꝑuenire facias. z ꝑ ſigno clemẽtie nõ reprobatiõis furoꝛe/ capienda eẽ doceas. Debem9 ergo ſic nos dño. integro affectu reſignare z pl9 eius bonitati ꝯfidere q̃3 an dem9 poſtulare. Eius creature ſum9. z ipi cura eſt de nobis. q̃ vocauit nos ipe adiu/ uabit nos. z cuſtodiet nos a tẽtatõe hac i eternũ. vt nõ velim9 cũ hoc mũdo gaudere neq3 latã viã quã multi tenẽt/ denuo ãbu/ lare Ammoneo te attẽde ſcripturas ſctãs Sed q̃s xp3 an mũdũ iſtũ? Credis apo/ ſtolo an magis ph'o? Chriſt9 dicit itrare ꝑ anguſtã poꝛtã q̃ ducit ad vitã. Et iterũ. Tollite iugũ meũ ſuper vos z diſcite a me q2 mitis ſum z humil' coꝛde. Dicit apl'us Nolite ꝯfoꝛmari huic ſeculo z ſi ſc'dm car nẽ vixeritis moꝛiemĩ. Nemo vos ſeducat inanib9 verbis Quicũq3 ſunt xpi/ carnem ſuã crucifixerũt cũ vicijs z cõcupiſcentijs Ego xp̃o cõfixus ſum cruci. Ego ſtigma/ ta dñi ieſu in coꝛpe meo poꝛto. Mihi mũ dus crucifix9 eſt z ego mũdo Oĩa arbitroꝛ vt ſtercoꝛa vt xp̃m lucrifaciã Iſta ſunt ver ba ap'lica ¶ S3 apõ ph'os z ſeculi prudẽ tes/ talia nõ inuenies Et q̃3uis aliq̃ genti les ꝯtemptũ diuiciaꝝ laudabãt z volupta tes ſpernebãt. Et eoꝝ doctrinã multi ho die ꝯmendãt De xp̃o tñ nihil ſciebãt. nec eterne vite amoꝛe/ id agebãt. ſed euanuerũt in cogitatõib9 ſuis. Et oẽs (ni falloꝛ) ho/ mines cupiũt eẽ cũ xp̃o z ad ꝑpl'm ei9 ꝑti/ nere. ſ3 pauci volũt ſequi vitã xpi Itē ꝑ di/ cũt ſe diabolũ odire z ei9 veſtigia nolle ſeq̃ ſ3 vita paucoꝝ ꝯtinẽtiũ ſe a ſecl'arib9 acti/ bus carnalibuſq3 deſiderijs oĩt/ q2 multi

ſunt exꝑte ei⁹ Opa ꝓbant cuius ſuus ꝗs fuerit. Ait ergo xp̄s. Qui ſeq̄t me. nō ambulat in tenebris. ſed hēbit lumē vite. In mūdū hūc ego veni vt q̄ nō vidēt videant ⁊ q̄ vidēt ceci fiant. Ac ſi diceret Ego hūilis ⁊ paup in hoc mūdo apparui hoib. vt exēplo meo. efficiant ſimplices ⁊ humiles ⁊ intelligāt opa dina. ⁊ celeſtia miracula / ad credendū mihi. Et q̄ ſeipſos pctōres ⁊ quodāmō cecos ⁊ inſcios cognouerīt / per grām meā illūiari digni erūt. ſicq; capiūt deuota hūilitate / qd ſupbi ⁊ apō ſe ſapientes / neq̄q̄ intelligere queūt. atq; idcirco ī cecitate cordis ⁊ ſtulta opīone manēt. eſtimātes ſuā doctrinā certiorē meā āt dubioſam. ⁊ mūdo exicialē. Sicut oli iudei xp̄z pñtē in carne ꝯtēnebāt. ſic mō plures carnales eū ꝯtēptui hñt. ⁊ in cecitate pchdolor pſeuerāt. Malunt poti⁹ credere ſibi q̄ꝫ euangelio ⁊ carni magis ſuire q̄ꝫ deo. atq; ideo lōgos optāt dies ⁊ voluptuoſos ſup terrā celū autē reſpicere negligūt. ⁊ q̄ꝫ velocit tollent nō attendūt. ¶ Hec ſi cogitas / nimirū ſenties meli⁹ eē ſeq̄ hūilez deū crucifixū ⁊ paſſum ꝓ nobis ⁊ merito debere nos pati cū illo ⁊ relinq̄ a pntib⁹ ⁊ amicis in hoc mūdo. Mane igit apō eū q̄ te vocauit / ⁊ ne diſcedas ab amore ei⁹. ſꝫ aſcēde arborē crucis vt inde videas ihm ābulantē. ⁊ viā ad eternā vitā pparantē Hec ē via ait ꝓpheta ambulate in ea Via crucis vita noſtra. via electorū. via paucorū via amara. via vite ⁊ ſalutis. via breuis. via directa via laboris. via pfectōis Via inq̄ꝫ crucis eſt ſed ducit ad glām. ad latitudinē. ad regnū electorū. ad multa milia ⁊ freq̄ntiā angelorū. ad dulcedinē mirabilē ⁊ intermiabilē. ad longitudinē dierū in ſecl'm ſeculi ad deſideratū finē oīm fruitionū ⁊ appetitū cordiū. ad req̄em ⁊ pacē ſecuriſſimā. ad iocunditatē ⁊ exultatōem ameniſſimam. Que breui quodā verſiculo q̄ cātat in feſto ſctē crucis. pulchre tāgunt Serui crucis crucē laudēt. qui p crucē ſibi gaudent vite dari munera Quia ergo vita xp̄i crux fuit / dꝫ vita xp̄iani etiā crux eſſe. Et mlto magꝭ vita monachorū clericorū. ⁊ oīm religioſorū in cruce erit. Extra crucē nō eſt ſal⁹. ꝓter crucē ñ venit ad regnū xp̄i Opor tebat pati xp̄z. ⁊ reſurgere a mortuis ⁊ ita intrare in glām ſuā. Si aliā viā q̄rim⁹ / erram⁹ / ⁊ in pditōem ducimur. Et q̄ crucez fugere cupim⁹ in mediū lacus ardētis picis ⁊ ſulphuris incurrem⁹ Crux nrā / eterno cruciatui ꝯpata. eſt delectabiliſſima. labor nr̄. ppetua req̄e donāda leuiſſim⁹ eſt. Frangere volūtatē ꝓpriā / crux eſt. ⁊ forte q̄ maior vix ē. ſꝫ in iferno q̄s vnq̄ꝫ vl' ī mimo ſua volūtate vtit cū ſp qd nolit pati cogat qd voluerit nūq̄ꝫ accipiat. Fili inq̄t recordare q⁊ recepiſti bona in vita tua. ⁊ lazar⁹ ſilr mala. Comediſti bibiſti ⁊ ſaturat⁹ es nimis. Meliora ⁊ delicatiora elegiſti tibi veſtimēta ⁊ ornat⁹ es. Riſiſti. cātaſti. ſaltaſti. pre leticia. nec phibuiſti cor tuū a volu ptatib. ſꝫ qdcūq; libuit. Sine ꝯdictōe ipleſti. At hec extiſtimaſti ptē tuā. ⁊ regnuz tuū. ⁊ glām tuā. nec de lazaro quicq̄ꝫ cogitaſti. quantū egeret. quantū pateret. q̄ntū infirmaret. Recordare ergo fili. q⁊ recepiſti bona in vita tua. ⁊ lazar⁹ ſilr mala Nūc autē hic ꝯſolat. tu vero cruciaris Ille duz viueret crucē habuit ⁊ ad modicū ſpaciū ſe ſuſtinuit. tu duz viueres. celū tuū in t̄ra habuiſti ⁊ libēter vitā ī delicijs ptraxiſſes ſed nūc ille nec penā corpis nec aīe patit. ſed in req̄e beata letat. tu vero ⁊ mō cruciatū in aīa habes. ⁊ poſtea ſiml' in corpore ⁊ aīa torquēdus condēnaberis ¶ Hec meditare inter tētatōes tuas ⁊ dño aſpirante ceſſabit carū ipetus. Nā ſolet ardor ardore expelli. ⁊ labor labore grauiore minui. Sta ergo in loco iſto quē elegiſti. ⁊ eleua pacie clipeū ꝯ ictus tētatōnū mori eligēs magis q̄ꝫ cedere antiq̄ hoſtis vexatōibus Qui vicerit ait ſpūſſctūs. faciā illū columnā in padiſo dei mei ⁊ ſcribā ſup eū nomē pr̄is mei nomē ciuitatis noue hirl'm. Inſup ſctōrū exēpla intuere. ⁊ corū ſuffragia iugit q̄re Memito q̄ntū ſcti ꝓ vita eterna laborauerīt. in q̄ nūc cū xp̄o ſine fine regnantes gaudēt Quāto in mūdo deſpectiores ⁊ paupiores fuerūt / tāto nūc glioſiores ⁊ nobiliores in celo fulgent. Propt' amorē igit xp̄i / ⁊ locus ⁊ ſtatus iferior ſp pl⁹ placere dꝫ. ⁊ dulceſcere cordi tuo. q⁊ vaītas ē / in hac vita aliq̄d appetere. Quāto in iferiori ⁊ hūiliori ſtatu q̄s fuerit / tāto verius ſepe bona agit. ⁊ facilius habita cuſtodit Si alij pcedūt nos / q̄d ad nos. Sequamur ihm hūilitate ⁊ ſimplicitate ⁊ nō curemus hūanā vanitatem. Nos ꝓpter xp̄m ſtulti ignobiles ⁊ infirmi. Nos ꝓpter illuz libēter ſimus abiecti ⁊ nouiſſimi reputari Ego inq̄t ſum vermis ⁊ nō homo obprobriū hoīm ⁊ abiectio plebis. Que maior

De sanctorum exemplis inspiciendis

gloria q̄ȝ cū xp̄o gloriari in cruce Que ma
ioꝛ conſolatio coꝛdis.q̄ȝ poꝛtare viuentē
imaginē crucifixi? Confoꝛtare igit̄ ⁊ eſto
robuſtus.⁊ ne timeas qꝛ ego tecū ſum vt
liberē te dicit dn̄s. Conpaſſus tibi locu
tus ſum tanq̄ȝ infirmo vt parit̄ in dn̄o cō
ſolati.ꝑ ip̄m cōualeſcamus in ipſo.amē.

Epiſtola de conuer/ ſione ⁊ pſeuerantia in bono propoſito.

Dilecte frater/ intime cōgaudeo ti
bi qꝛ inueniſti locū deo ſeruiendi
Sit dn̄s noſter ex hinc bn̄dictus
q̄ te dignatus eſt vocare ad ſuū ſeruitium
Agnoſco hāc vocatiōeȝ donū dei eſſe.qm̄
nō ex meritis tuis ſed ſm̄ miſericoꝛdiā ſu
am/de ſeculi vanitatibꝫ te eripuit.⁊ in ele/
ctā ſocietatē ꝑduxit.vbi audires atq̄ꝫ ocu
lis etiā cerneres/q̄liter illi viuiſ.Quam
multi diuites nobiles ⁊ potētes/quā mul
ti ſapiētes lr̄ati ⁊ famoſi adoleſcētes i hoc
ſeculo miſerabilr̄ fluctuāt ⁊ abicere iuguȝ
dyaboli a ſuis ceruicibꝫ nō ꝑualent. nec il
lo ſpū adhuc mouent̄ vt ſeculo renunciēt
¶ O vanitas vanitatū.mundū diligere:⁊
que dei ſunt minꝰ curare.venit tp̄s veniet
cito tp̄s qn̄ oēs ſeculares ⁊ carnales dele/
ctatōes/ſil̄ finē hēbūt. Et tūc relinquēt vl̄
inuiti p̄ns ſeclm̄ q̄ mō voluntarij nō ſunt/
abrenūciare pōpis eiꝰ. Tu āt dilecte frat̄
maioꝛē grāȝ a dn̄o accepiſti.qꝛ int̄ tot ſo/
dales tuos/a multis ꝑiculis coꝛꝑis et aīe
a laqueis diaboli es pſeruatꝰ ⁊ in loco ap/
to ad ſaluādā aīam tuā conſtitutꝰ O quā
tas grās deo debes q̄ tibi regnū ſuū ꝓme/
rendū obtulit/qđ diues pecunia poſſide/
re nō pt̄. Et q̄ꝫ mirāda dei grā vt inualidꝰ
⁊ impitus.ſanctoꝝ viaȝ foꝛtiter ambulet.
quā robuſtꝰ ⁊ doctꝰ vir ſeq̄ valet Recogita
vbi nā ſunt olim tecū ſtudētes.vbi illi fa/
miliares ſocij cū quibꝫ viuere ⁊ ludere ſm̄
carnē dulce erat.cū quibꝫ ꝑegrinari in re/
motis ꝑtibꝫ nō amoꝛe xp̄i ſȝ cupidine tp̄a
lis ꝓceſſus et lucri/ iocundū tibi videbat̄
q̄ꝫ multi iā obierūt q̄ꝫ multi etiā vagi in ſe
culo remāſerūt. Bene de ipſ̄ cū ſctō moy/
ſe dicere potes cōſideratis finibꝫ eoꝝ Uti
nā ſapent ⁊ intelligerēt ac nouiſſima ꝓui/
derēt. Audiſti alios romā ꝑgere ⁊ ꝑ bene/
ficijs laboꝛare: alios piſius reſidere ⁊ ad
magiſteriū tendere:alios ꝑceptis dignita
tibꝰ ⁊ platuris/in medio ppl̄i iā exaltatos
eſſe. Tu āt quid? Grās deo qꝛ nihil boꝛū

attēptaſti ymo ⁊ ꝓpt̄ xp̄m iā veluti ſter/
coꝛa iſta mūdana culmina ⁊ gaudia repu
tas.adieciſti etiā teip̄m cōtemnere.loq̄ns
cū beato Dauid. Elegi abiectꝰ eſſe in do/
mo dei mei magis q̄ꝫ habitare in taberna
culis peccatoꝝ Tu itaq̄ꝫ elegiſti hodie do
minū deū in patrē cui ſuire regnare eſt.ꝑ
quo humiliari in p̄nti ſeculo/ eterne exal/
tatōis tibi cauſa erit pro illo. laboꝛ req̄es
penuria diuitie.cōtemptꝰ honoꝛ.tribula/
tio ꝯſolatio infirmitas robur meroꝛ:gau/
diū tibi ſemꝑ ſit. Et quo puriꝰ ⁊ ardentiꝰ
cum amaueris/eo viliora t̄rena oīa cenſe
bis ¶ Caue tamē cariſſime ne aliq̄n ꝑer/
mittas maligni ſpūs ꝯſiliū intrare coꝛ tu
um.vt ꝯtriſteris qꝛ amicos ⁊ ſocios reliq̄
ſti.⁊ quia ipſi iā magni dn̄i effecti nunciā
tur.⁊ tu adhuc ꝑmanes in innocētia tua.
Noli audire eos qui te in aliā viā conant̄
trahere.⁊ dicūt: vſq̄ꝫ quo ſic trāſies:⁊ qua
re ad altioꝛis ſtatꝰ gradū nō tēdis: nec ali
ud opꝰ inchoas vn̄ alijs etiā aliquē fructū
feras? Solet enī diabolꝰ poſt aliq̄ tp̄a cō/
uerſiōis/temptare ſeruū dei de p̄teritis re
bus in ſeculo.de amicoꝝ viſitatōnibꝫ.de
multoꝝ ſocioꝝ ſuoꝝ ꝯuerſatōnibꝫ/q̄tinꝰ
talibꝫ cogitatōibꝫ eū retrahere poſſit ad ſe
culū.aut impedire a ꝓfectu ⁊ ab obliuiōe
mūdanoꝝ ¶ Sed crede expꝛtis/ nocet ſer
uo dei memoꝛia ⁊ retractatio vite ſecularꝭ.
qui nōdū plene ſibi eſt moꝛtuꝰ. Nocet eti
am ꝑſuaſio blanda multoꝝ loquentiū de
altioꝛi gradu.⁊ melioꝛi loco q̄ veluti ſapi
entes/prudēter conſulere volūt.ſed ſenſuȝ
xp̄i/in abiectiōe ⁊ humilitate/in fuga mū
di ⁊ tenoꝛe artioꝛis vite nō habent. Nam
nudū xp̄m ſeq̄ aut recuſant aut pigreſcūt
incipe. Ne videant̄ ꝑrimis ſolaciū ſubtra
here. Et quia grām nō ſentiūt quibꝫ deus
ſibi ſeruiētes ⁊ om̄ia relinquētes imbuit ⁊
confoꝛtat/durū ſermonē hūc eſſe dicunt/
om̄ibꝫ amicis ⁊ rebus ꝓprijs abrenūciare.
Et ſicut ipſi ſapiūt.ita ⁊ alijs libēter pſua
dent Sed ꝯ tales loq̄tur ſentētia ſaluato
ris Cauete inq̄t ab hoibꝫ Multi enī ſunt
q̄ pulcris ſermonibꝫ/ ⁊ aptis (vt ipſ̄ vide/
tur) rōnibus viā leuē ⁊ planā ꝯmēdare ſci
unt.⁊ hoiem impitū q̄nq̄ꝫ iuſtificāt ⁊ lau/
dant atq̄ꝫ ꝑ tales ſmones/bene ꝓficientē:
⁊ firmit̄ ſtantē/q̄nq̄ꝫ vacillare faciūt. Ue/
rum tamē deus conteret dentes eoꝝ in oꝛe
ipſoꝝ qꝛ iuxta iter ſanctoꝝ nō ambulant
neq̄ꝫ loquūt̄. Nō veniat aīa mea in ꝯciliū

eorũ. ⁊ dom⁹ eorũ lõge ſit a me. ¶ Ideo ꝙ
frater dilecte nunq̃ placeat tibi talia audi
re ⁊ multo min⁹ credere velis. Siue enĩ dia
bolus inſtigat ſiue hoĩes fabulent̃. qđ in/
cepiſti ĩ eo ꝑmaneas obſecro. Recurre ad
euangeliũ ⁊ optimũ audies remediũ. Qđ
prodeſt homĩ ſi lucret̃ vniuerſum mũdũ/
ſeipm̃ autẽ ꝑdat. Hoc apud te ſemꝑ retine
⁊ cui⁹ vis man⁹ pugnauerit cõtra te. ſcuto
euãgelico vtere. ¶ Sed ſolẽt quidã hoĩes
ſine ſpũ ⁊ ſcia dei obijcere qñ q̃ ſeclo renũ
ciantib⁊. Ergo q̃ in ſeculo ſunt ꝑibunt. et
vos ſoli ſalui eritis. Aut nõ pt̃ aliq̃s veni
re ad celũ. niſi ita viuat ſicut vos viuitis.
Quid fabulamĩ ſic iniuſte cõtra deũ ⁊ ſer/
uos dei: Neq̃ hoc xp̃s dixit. neq̃ ſerui ei⁹
ita locuti ſunt. Bñ facite iuſte viuite. ⁊ mã
data dei cuſtodite. ⁊ nemo vobis ſalutem
negabit. Ad hec illi iterato. Mandata in
quiũt vellem⁹ ſuare. ſed nõ poſſum⁹. ſi de/
bem⁹ lucrari victũ ⁊ neceſſaria vite/ opoꝛ3
nos ſepe cõtraria agere. Qui cũ ſeculo cõ
uerſamur/ ſecularia negocia quõ cauebi⁹
Si iſta ꝑfecte cõſideratꝭ/ ⁊ ꝑicula atq̃ fal
lacias mũdi nõ ignoratis/ q̃d ergo obloq̃
mini q2 ſui dei mũdũ fugiũt: ⁊ monaſte/
ria deuotoꝛũ aut cõgregatõnes intrãt: vt
deo ſine tali impedim̃to ſeruiãt. Si imi/
tari nõ vultis aut nõ valetis/ ad min⁹ con/
gaudere ⁊ adiuuare bonos ꝓ veſtra ſalute
deberetis. S3 nõ plus frat̃ de iſtis q2 nec
talr̃ loq̃ntes excuſatõem hñt de pctĩs ſuis
Cõſtant̃ igit̃ age. xp̃s q̃ tibi incipe dona/
uit. ipſe ꝑficiet cõſolidabitq̃. in fine ꝓpo/
ſitũ tuũ. Ecce tps̃ breue. moꝛs incerta. oĩa
caduca in mũdo ⁊ vana. Multi iam in ſe
pulcrꝭ fetent q̃ diu ſe viuere eſtimabãt. Re
ceſſerũt a mẽoꝛia hoĩm q̃ in oꝛe verſabant̃
oĩm. Colit mũdus pñtes. abſentes neſcit
deſerit moriẽtes. Beati⁹ ergo ꝯtẽnere fal/
lacẽ ⁊ ſeq̃ veritatẽ q̃ nob ꝑit ꝯcedat vitã et.

¶ Epiſtola de pia memoria defunctoꝛũ.

Multũ iam tpĩs ꝑterijt dilecte frat̃:
ꝙ decreuerã aliq̃d ꝓ pia memoria
defunctoꝛũ caritati tue inſinuare
⁊ maxĩe ꝑntũ noſtroꝛũ ⁊ amicoꝛũ ſpecia/
liũ. oĩmq̃ deuotoꝛũ quoꝛũ noĩa de⁹ in li
bro vite ſcribere dignet̃. ⁊ inter ſctõs ſuos
collocare aĩas eoꝛũ in celis/ ſicut ⁊ coꝛpo/
ra apđ nos ſepulta ſunt in terris. ¶ Nos
debem⁹ libẽter ꝓ eis ⁊ pro oĩb⁊ fidelib⁊ de/
functis oꝛare. q2 hoc op⁹ ſumme caritatis
eſt ⁊ miẽ. Sicut igit̃ nobis ſubuenire poſt
moꝛtẽ deſideram⁹/ ita ⁊ eis quantũ meli⁹
poſſumus dño opitulãte ſubuenire labo
remus. Qui enĩ ꝓ aĩarũ liberatõe fidelis
⁊ ſedulus fuerit. nimirũ ⁊ ſibi ipi plurimũ
proficit. cũ pro talib⁊ oꝛãs neq̃q̃ ſe ſpoli/
at fructu oꝛõis. ⁊ inſuꝑ ſibi recoꝛdatiõem
moꝛtis adducit. ⁊ vix ſine ꝯpũctõnis grã
ad ſolita redit: ſciens q2 oẽs viã3 vniuerſe
carnis ingreſſuri ſumus. ⁊ qđ illi iã exple
uerũt/ certiſſime ſibi cõſtat futurũ. ¶ Oꝛe
m⁹ igit̃ ꝓ caris noſtris. q2 p⁹ modicũ ipos
ſeq̃mur. ⁊ cũ meli⁹ habuerint. oĩno in ea/
dẽ neceſſitate recoꝛdabuntur noſtri. Non
ſit fides noſtra oꝛe ten⁹. neq̃ q̃ ĩ facie ſunt
reſpiciam⁹. ſed dilectiõem faciamus ſiue
pñtes ſiue abſentes coꝛpalr̃ fuerim⁹ Cari
tas enĩ nunq̃ excidit. ⁊ q̃ ſe in veritate di/
ligũt/ ſeipſos obliuiſci nõ poterũt. In ne
ceſſitate probat̃ amicus fidel'. Etenĩ impi
um ⁊ crudele nimis/ ſi videas fratrẽ tuum
aut coꝛdis tui amicum. carceri traditũ vel
flammis iniectũ/ nec moueris ad fletũ. et
cũ manũ poꝛrigere poſſis/ nihil agis cari
tatꝭ. at etiã ſi loq̃ aliq̃d ꝓ eius quiueris li/
beratõe clauſo ꝑtrãſeas oꝛe. ¶ O fidelem
ſamaritanũ/ qui viſo hoĩe vulnerato a la/
tronib⁊ ⁊ expoliato/ mĩa mot⁹ eſt. Heu heu
pincernarũ magiſtro/ q̃ oblitus eſt ioſeph
ſui interꝑtis/ cu3 de carcere eſſet eductus.
Sic timeo ꝙ multotiẽs cõtingit. cum ali
q̃s amicoꝛũ obierit ⁊ ꝓ ſe inſtãter oꝛare pe
tierit/ ac fidei viuentiũ ſe ꝯmẽdauerit/ ꝙ ñ
nunq̃ obliuionẽ accipit. aut ꝑuã ⁊ tarda3
ſentit aduenire expiatiõis hoſtiam q̃ ſpe/
raſſet. Propt̃ qđ dilectiſſime. meipm̃ et te
pariter ãmoneo vt pietatis oculũ frequẽ/
ter dirigamus ad memoriã defunctoꝛũ. ⁊
quicq̃d ꝓ eoꝛũ abſolutõe nouerimus pro
deſſe/ deuota exeq̃mur feſtinatõne. ponde
rãtes q̃ graui tenent̃ toꝛmẽto. ⁊ quia niſi
purgati fuerint/ ad req̃em trãſire nõ pñt.
Eoꝛũ etenĩ ꝯſolatio/ maxime in xp̃i meri
tis ⁊ ſctõꝛũ ſuffragijs ⁊ fideliũ cõſtat obla
tionib⁊. Simus ḡ feruẽtes ad ſoluẽda be
neficia ſalutaria ⁊ deuote oꝛemus pro eis
generalr̃ ⁊ priuatĩ. Attente vigilias lega/
mus libẽter ⁊ ſepius ad miſſam miſtrem⁹
⁊ cum ſacerdote vota labioꝛũ noſtroꝛũ in
conſpectu veri ⁊ ſummi ſacerdotis offera/
mus. qui eſt hoſtia digniſſima ad exhau/
riendum oĩm pctã. In illa hoꝛa dum xp̃s